

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/789/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112219719
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubinyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3112219719.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Emílie Zimovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovcej v právnej veci navrhovateľa: U. H., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, bytom M., Q. č. XXX/XX, práv. zast. JUDr. R. V., advokátom so sídlom v M., J. A. č. XXXX/XXX proti odporcovi: U. H., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, bytom M., Q. č. XXX/XX, práv. zast. Mgr. J. Q., advokátkou so sídlom v M., X.mája č. XXX/XX-X, o zaplatenie 10.000 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.05.2015, č.k. 14C/100/2014-116, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania 278,93 eur, k rukám právnej zástupkyne odporcu, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodoval o nároku navrhovateľa na zaplatenie 10 000 eur, ktorý navrhovateľ odôvodnil tým, že potom ako odporcovi predal spoluvlastnícky podiel 1/2 na domovej nehnuteľnosti za 30.000 eur, poukázal odporcovi späť 10.000 eur na jeho bankový účet a tieto financie odporca dobrovoľne nevrátil. Ako dôvod pre vrátenie sumy 10.000 eur uvádzal navrhovateľ jednak pôžičku poskytnutú odporcovi, ako aj skutočnosť, že uvedená suma mala byť použitá na konkrétne dohodnutú, a následne v dohodnutom rozsahu nevykonanú rekonštrukciu danej nehnuteľnosti, vlastnenej po prevode spoluvlastníckeho podielu na odporcu oboma účastníkmi v 1/2.

Okresný súd návrh zamietol, pretože v konaní nebola nijako preukázaná dohoda o pôžičke a jej vrátení v navrhovateľom tvrdenom termíne a nebolo tiež preukázané, že by sa odporca na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil. K vráteniu peňazí z titulu riadne nevykonanej rekonštrukcie spoločnej nehnuteľnosti okresný súd uviedol, že podľa odporcu bolo obsahom vzájomnej dohody to, že kúpi podiel jednej polovice na nehnuteľnostiach vo vlastníctve navrhovateľa za 20.000 eur, aby navrhovateľ vyplatil touto sumou bývalú manželku po rozvoде a zostatok 10.000 eur z úveru sa použije na rekonštrukciu domu. Pokiaľ navrhovateľ popieral obsah takejto dohody a tvrdil, že sa dohodli na konkrétnom rozsahu rekonštrukcie a táto sa nevykonala, dôkazné bremeno na obsah takejto dohody zaťažuje znova navrhovateľa. Navrhovateľ podľa okresného súdu neuniesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal existenciu dohôd medzi ním a odporcom takeého obsahu, z ktorého by odporcovi vyplývala povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 10.000 eur, či už titulom pôžičky alebo titulom dohodnutých a nevykonaných investícií. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd ustanovením § 657 Občianskeho zákonníka a § 451 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal plnú náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť. Uviedol, že pokiaľ odporca popiera, že si sumu 10.000 eur od navrhovateľa požičal, ide zo strany odporcu o bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný navrhovateľovi vydať. Práve z dôvodu, že odporca zvolil obranu popieraním uzavretia zmluvy o pôžičke ide o bezdôvodné obohatenie na jeho strane. Navrhovateľ poukázal na to, že bez ohľadu na právnu kvalifikáciu uvedenú účastníkmi je otázka právneho posúdenia vecou súdu. Okresný súd uveril obrane odporcu, že suma 10.000 eur poukázaná na jeho účet, bola vopred dohodnutá a odporcovi patrila, pričom kúpna cena nehnuteľnosti bola iba 20.000 eur. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa však vôbec neuvádza ako sa vysporiadal okresný súd s tým, že v kúpnej zmluve bola uvedená kúpna cena 30.000 eur a je teda zrejme vôľa navrhovateľa za koľko chcel predávaný podiel získať. Jedná sa jednoznačne o sumu 30.000 eur. Obrana odporcu, že tomu tak nebolo nie je preukázaná ničím. Navrhovateľ nikdy nemal záujem a neprejavil vôľu sumu 10.000 eur odporcovi darovať. Podľa navrhovateľa je preukázané, že sumu 10.000 eur odporcovi poslal, písomne ho vyzval na jej vrátenie a preukázané je aj to, že sa s odporcom dohadoval na podmienkach, za akých sumu 10.000 eur na účet odporcu poukáže. Za preukázané považoval navrhovateľ tiež to, že neexistuje zhoda o podmienkach dohody, a že financie použil odporca na investície do vytvorenia samostatnej jednotky v dome, ku ktorej nemal navrhovateľ prístup a využíva ju výlučne odporca. Vzhľadom na to, ide podľa navrhovateľa o bezdôvodné obohatenie keď odporca prijal sumu 10.000 eur z neplatného právneho úkonu, prípadne bez právneho dôvodu. Odporca nepreukázal žiadny právny dôvod k tomu, aby si sumu 10.000 eur mohol ponechať. Navrhovateľ tiež uviedol, že kúpna zmluva je v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neurčitá, čo má za následok jej neplatnosť a z toho vyplývajúcu povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu. Pre prípad potvrdenia napadnutého rozhodnutia považoval navrhovateľ za správne rozhodnúť o trovách podľa § 150 ods. 1 O.s.p., pretože navrhovateľ je dôchodca na invalidnom dôchodku a nemá financie na platenie trov konania. Pritom je potrebné prihliadať aj na to, že polovice nehnuteľnosti previedol navrhovateľ na odporcu za cenu podstatne nižšiu, ako bola stanovená znalcom a ešte aj z nej ho odporca obral o sumu 10.000 eur. Za významné považoval navrhovateľ aj to, že odporca ho po nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti z tejto vyhnal a býva v dome sám.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Napadnuté rozhodnutie považoval za vecne správne a poukázal na to, že navrhovateľ sa snaží iba vymýšľať konštrukcie, na základe ktorých by mal byť odporca povinný zaplatiť mu žalovanú sumu. Najskôr nárok uplatnil ako pôžičku, potom bezdôvodné obohatenie a napokon sa dovoľával neplatnosti kúpnej zmluvy. Uvedené svedčí o účelovosti konania navrhovateľa a potvrdzuje neopodstatnenosť jeho nároku. Odporca nepovažoval za dôvodné rozhodnutie o trovách konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p a nepriznanie náhrady trov konania úspešnému odporcovi, a to aj vzhľadom na účelovosť podanej žaloby, ako aj nedostatok dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane navrhovateľa, ktorého majetkové pomery nie sú také nepriaznivé ako sám deklaruje, pretože je okrem iného popri invalidnom dôchodku aj zamestnaný.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Okresným súdom zistený skutkový stav je okrem iného taký, že navrhovateľ s odporcom zhodne vypovedali, že suma 10.000 eur bola určená na prerobenie nehnuteľnosti, pričom odporca mal užívať jej vrchnú časť a navrhovateľ spodnú. Uvedené skutkové zistenie je aj v súlade s výpoveďou navrhovateľa na pojednávaní dňa 13.05.2015, kde navrhovateľ uviedol, že sumu 10.000 eur dal odporcovi na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Podľa navrhovateľa sa z tejto sumy mala prerábať elektrina, zriadiť samostatné kúrenie a samostatné inžinierske siete pre odporcu.

Z uvedeného je zrejme, že medzi účastníkmi existovala dohoda, na základe ktorej vyplatil navrhovateľ odporcovi sumu 10.000 eur na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti, ktorá v tom čase bola v podielovom spoluvlastníctve účastníkov. Táto dohoda predstavuje právny dôvod, na základe ktorého bola odporcovi predmetná suma vyplatená. Existencia tohto právneho dôvodu potom vylučuje, aby vyplatenie predmetnej sumy odporcovi predstavovalo bezdôvodné obohatenie vzniknuté plnením bez právneho dôvodu v zmysle § 451 OZ. Vzhľadom na to nie je dôvodná požiadavka navrhovateľa, aby odporca preukázal právny dôvod, na základe ktorého si sumu 10.000 eur mohol ponechať. Za situácie, že bol

preukázaný právny dôvod, na základe ktorého bola predmetná suma odporcovi vyplatená, je potom dôkazným bremenom navrhovateľa, aby preukázal právny dôvod, podľa ktorého mu mal odporca dôvodne vyplatenú sumu vrátiť. Ako správne uzavrel okresný súd, navrhovateľ toto dôkazné bremeno neuniesol, keďže v konaní nepreukázal existenciu povinnosti na strane odporcu vrátiť sumu 10.000 eur, ktorú navrhovateľ odporcovi poskytol na základe ich vzájomnej dohody. Okresný súd správne konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal uzavretie zmluvy o pôžičke, ktorá by titul na navrátenie poskytnutých peňazí predstavovala. Pokiaľ navrhovateľ pri nepreukázaní dohody o pôžičke zakladal svoj nárok na vrátenie predmetnej sumy na tom, že rekonštrukcia nehnuteľnosti, na ktorú boli poskytnuté financie použité, nebola realizovaná v súlade s dohodou, neuniesol navrhovateľ dôkazné bremeno ohľadom obsahu takejto dohody. Súčasne možno len sotva v tvrdených skutočnostiach nájsť právny dôvod, podľa ktorého by aj prípadne preukázané nedodržanie takejto dohody malo zakladať právo navrhovateľa na vrátenie poskytnutých prostriedkov.

Možno teda zhrnúť, že bol správny záver okresného súdu, že navrhovateľ nepreukázal dohodu a ani iný právny dôvod, podľa ktorej by mal odporca poskytnuté prostriedky navrhovateľovi vrátiť. Avšak ohľadom samotného poskytnutia vyšlo v konaní najavo, že žalovaná suma bola zo strany navrhovateľa poskytnutá odporcovi na základe ich dohody a správny je potom tiež záver okresného súdu, že jej poskytnutie nepredstavuje plnenie bez právneho dôvodu.

Z hľadiska správnosti napadnutého rozhodnutia nie je významná v odvolaní namietaná okolnosť rozlišovania, či bola kúpna cena skutočne 30.000 eur a 10.000 eur potom navrhovateľ poskytol odporcovi zo svojho, alebo bola kúpna cena iba 20.000 eur a 10.000 eur poukazovaných navrhovateľom na účet odporcu vždy patrilo odporcovi. Aj v prípade, že sa v celom rozsahu 30.000 eur jednalo o prostriedky vo vlastníctve navrhovateľa (ako to tvrdí navrhovateľ), bola totiž preukázaná dohoda, podľa ktorej 10.000 eur z nich previedol odporcovi. Pre konanie je však významné, že za preukázania uvedenej dohody nebola súčasne preukázaná dohoda, ani iný právny dôvod, podľa ktorého by mal odporca poskytnuté prostriedky vrátiť.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní odôvodňuje uplatnený nárok, ako nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia vzniknutého z neplatného právneho úkonu, táto skutočnosť nebola navrhovateľom uvádzaná v prvostupňovom konaní do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania na pojednávaní dňa 13.05.2015. Spolu s predvolaním na pojednávanie 25.03.2015, ako aj pred vyhlásením rozhodnutia na pojednávaní dňa 13.05.2015 bol pritom navrhovateľ riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o povinnosti predložiť a označiť dôkazy a skutočnosti najneskôr do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania ako aj o tom, že na skutočnosti a dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Uznesenie o skončení dokazovania bolo okresným súdom vyhlásené na pojednávaní dňa 13.05.2015.

Vzhľadom na uvedené tak mohli byť odvolacie dôvody založené na skutočnostiach majúcich základ v neplatnosti kúpnej zmluvy uplatnené až v odvolaní iba za splnenia podmienok ustanovenia § 205a O.s.p. Tie však v danom prípade naplnené nie sú. K uvedeným odvolacím dôvodom spočívajúcim v tvrdených skutočnostiach o neplatnosti kúpnej zmluvy preto krajský súd neprihliadol a správnosť skutkových a právnych záverov napadnutého rozhodnutia posudzoval výlučne z hľadiska skutočností uplatnených v konaní pred súdom prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Ohľadom rozhodnutia o trovách konania nepovažoval krajský súd v danom prípade za dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p., pretože žiadna zo skutočností uvádzaných navrhovateľom nepredstavuje dôvod, aby trovy obrany v konaní iniciovanom zo strany navrhovateľa znášala v spore úspešná protistrana. Takýto dôvod nepredstavujú ani navrhovateľom tvrdené majetkové pomery, pretože navrhovateľ disponoval takými majetkovými hodnotami (kúpna cena za spoluvlastnícky podiel), ktoré nepredstavujú nepriaznivé majetkové pomery, pričom spôsobil ako s nimi naložil nemôže ísť na ťarchu protistrany v súdnom konaní.

Napadnutý rozsudok tak bol vecne správny aj vo výroku o trovách konania plne zodpovedajúcom zásade úspechu vo veci podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému navrhovateľovi. Priznaná náhrada trov spočíva v odmene 270,54 eur za vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej podľa § 13a ods. 1 písm. c) v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. + režijný paušál 8,39 eur priznaný podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky, teda celkom 278,93 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.